

ще дойде да го прибере, защото сега краде изъ други села. „Бабата разровила плѣвата и си намѣрила кожуха. Още сѣщия день занесла на познавача крина жито и ока масло.

Слѣдъ нѣколко дни отъ тази случка брѣмбарьтъ открадналъ на селския чорбаджия коня и го вързалъ о едно дърво въ срѣдъ гората. Търсили навсѣкѣждѣ коня, но не можли да го намѣрятъ. Най-послѣ отишли при познавача да намѣри коня. Хвърлилъ пакъ боба и казалъ гордо, гордо: „Хитъръ крадецъ открадналъ коня и го вързалъ въ срѣдъ гората о едно дърво“. Веднага пратили човѣкъ на мѣстото, който довелъ коня слѣдъ половина часъ. Отъ този день славата на брѣмбаря се разнесла по цѣлото царство.

* * *

За голѣмо чудо веднажъ се изгубилъ годежниятъ прѣстенъ на царя. Дълго врѣме го търсилъ, но не можалъ да го намѣри. Най-послѣ и той заповѣдалъ да повикатъ на помощъ брѣмбаря. Качили го на царската колесница и право въ палата. Хвърчатъ конетѣ изъ гладкото шосе, а познавачьтъ навелъ глава и мисли: „Кой ли дяволъ ме е издалъ на царя! Какъвъ ли отговоръ ще давамъ, като не зная нищо! Ами ако ме погуби!“

Ето го въ царския палатъ. Царьтъ го посрѣщналъ сериозно и му казалъ: „По-скоро да откриешъ гдѣ се намира прѣстеньтъ ми, или ще те погубя!“

Слѣдъ тая заповѣдъ откарали познавача въ особена стая, да познае крадцитѣ на прѣстена.